

SPOD ZNAKU MARYI

Parafia Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Dąbrowie Górniczej

Nr 24 (198) • 18 listopada 2018 • XXXIII NIEDZIELA ZWYKŁA • 25 listopada 2018 • XXXIV NIEDZIELA ZWYKŁA

LITURGIA SŁOWA

XXXIII NIEDZIELA ZWYKŁA

Dn 12, 1-3; Hbr 10, 11-14. 18; Mk 13, 24-32

Jezus powiedział do swoich uczniów: „W tych dniach, po tej udręce, słońce się zaćmi, księżyc straci blask i gwiazdy będą spadały z nieba, a moce, które są w niebie, zostaną wstrząśnięte. Wtedy ujrzą Syna Człowieczego przychodzącego na obłokach z wielką mocą i chwałą. Wówczas pośle aniołów i zbierze swoich wybranych z czterech stron świata, od krańców ziemi aż po krańce nieba. Uczcie się na przykładzie drzewa figowego: „Gdy jego gałązka staje się miękka i wypuszcza liście, rozpoznajecie, że zbliża się lato. Tak też i wy, gdy zobaczycie, że to się dzieje, wiedzcie, że jest blisko, we drzwiach. Zapewniam was: Nie przeminie to pokolenie, dopóki nie spełni się to wszystko. Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą. O tym jednak, kiedy nadejdzie ten dzień i godzina, nikt nie wie: ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec”.

Puste piekło?

Wielu chrześcijan nurtuje pytanie o koniec świata i nasz przyszły los. Jak pogodzić nieskończone miłosierdzie Boga z istnieniem piekła? Czy nie jest ono zaprzeczeniem wyrażonej w Pierwszym Liście do Tymoteusza (2, 4) prawdy o Bogu, który „pragnie, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i poznali prawdę”? Kościół posłuszny Ewangelii zapowiadającej wieczne potępienie tych, którzy uparcie pozostają odwróceny od Boga, odrzucił głoszoną przez niektórych tezę, że wszyscy ludzie będą zbawieni, a piekło pozostanie puste. Nie oznacza to jednak, że ufając w Boże miłosierdzie, nie możemy żywić takiej nadziei. Co więcej, nic wolno nam zubożać na los grzeszników.

Panie, do Ciebie się uciekam. Zmiłuj się nade mną. W ogromie swego miłosierdzia przebacz moje winy.

XXXIV NIEDZIELA ZWYKŁA

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

Dn 7, 13-14; Ap 1, 5-8; J 18, 33b-37

Piłat przywołał Jezusa i zapytał Go: „Czy Ty jesteś królem Żydów?”. Jezus rzekł: „Mówisz to od siebie, czy też inni powiedzieli ci to o Mnie?”. Wówczas Piłat powiedział: „Czyż ja jestem Żydem? To Twój naród i wyżsi kapłani wydali mi Ciebie. Co zrobiłeś?”. Jezus odpowiedział: „Moje królestwo nie jest z tego świata. Gdyby moje królestwo było z tego świata, moi podwładni walczyliby, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś moje królestwo nie jest stąd”. Wówczas Piłat rzekł Mu: „A więc jesteś królem”. Jezus odparł: „To ty mówisz, że jestem królem. Ja urodziłem się i przyszedłem na świat po to, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, jest Mi posłuszny”.

Chrystus Król

Podczas przesłuchania Piłat zapytał oskarżonego Jezusa, czy jest królem żydowskim. On nie zaprzeczył, ale natychmiast wyjaśnił, w czym leży istota Jego panowania, łączącego królowanie z prawdą. Jezus wypełnił swoją misję, dając świadectwo prawdzie. Odpowiadając Piłatowi, zaznaczył, że królestwa Bożego nie można utożsamiać z władzą polityczną. Inaczej mówiąc, Chrystus Król nie ma nic wspólnego z władcami tego świata. Panowanie Jezusa ma źródło w woli Ojca Niebieskiego. Zatem nie do nas należy obwoływanie Jezusa królem. On króluje z woli Ojca, a nie kogokolwiek z nas. Tym, co do nas należy, jest uznanie boskiego panowania Jezusa w naszych sercach. Przyjác Chrystusa, jako króla to pozwolić się prowadzić Duchowi Świętemu, uznać pierwszeństwo Boga we własnym życiu, budować Jego królestwo przez miłość i nawrócenie.

Chryste, mój odwieczny Panie i Królu, pragnę, byś jako Bóg był w centrum mojego życia. Pomóż mi, bym wciąż się nawracał, i króluj we mnie.

WIARA I PATRIOTYZM

Boże dziedzictwo (Katecheza XII)

Kronikarz Polski a zarazem biskup Jan Długosz daje w „Dziejach Polski” zapraszającą do pokory charakterystykę naszego narodu:

„Szlachta polska sławy chciwa, do łupieży skłonna, niebezpieczeństwem i śmiercią gardząca, w obietnicach niesłowna, poddanym i niższym ciężka, w mowie nierozważna, mać możność rozrzutna (...) Gmin miejski skłonny do pijaństwa, kłótni, zelżywości i zabójstwa tak, iż trudno znaleźć naród równie skalany zabojami i domowymi kłeskami... Kocha się w zabobonach i gusłach, nowości chciwy, w budowlach niestały, pozostaje na sprzętach podłych, lekkomyślny, umysłu gorącego, nieukrócony... Polacy przybyszów i ludzi cudzych rzadko przypuszczają do rządu i urzędów, a jeśli się to trafi, to nigdy bez zawiści (...) Nie miłują ani cnoty, ani nauki, ale zlecają godności i urzędy tym, którzy większe bogactwa mają lub umysł zuchwały mają...”

Ten opis nie napawa optymizmem, ponieważ to przecież nasz obraz.

Z drugiej zaś strony znajdujemy jednak i taką wypowiedź angielskiego pisarza i dziennikarza Gilberta Chestertona:

„Moja instynktowna sympatia dla Polski zrodziła się pod wpływem ciągłych oskarżeń miotanych przeciwko niej – i rzec mogę – wyrobiła sobie sąd o Polsce na podstawie jej nieprzyjaciół”... „Doszedłem... do niezawodnego wniosku, że nieprzyjaciele Polski są prawie zawsze nieprzyjaciółmi wielkoduszności i męstwa, Ilekroć zdarzało mi się spotkać osobnika o niewolniczej duszy, uprawiającego lichwę i kult terroru grzęznącego przy tym w bagnie materialistycznej polityki, tylekroć odkrywałem w tym osobniku obok powyższych wartości namiętną nienawiść do Polski”.

Te słowa przynoszą dumę i budzą poczucie naszej polskiej godności i wartości. Rodzi się pytanie: Jak pogodzić tę sprzeczność? Gdzie tkwi klucz do znalezienia źródeł naszej wielkości mimo wielu powodów do wstydu? A może inne pytanie; Kiedy stajemy się wielcy, choć, na co dzień jesteśmy tacy słabi?

Odpowiedzi spróbujmy szukać w świetle wiary. Może jest zawarta w słowach objawienia: „moc w słabości się doskonali”. Może od naszej wiary zależy nasza przyszłość?

Takie spojrzenie (na naszą przeszłość i przyszłość) staje się uzasadnione, gdy uświadomimy sobie, że według teologów naród może być obdarowany powołaniem jak każdy człowiek. Powołaniem realizowanym wobec świata i ludzkości. Casus „Narodu Wybranego” jest jednoznaczny. Ks. Augustyn Pelanowski ujmuje to w słowach: „Bóg z perspektywy wieczności przypatruje się narodom, a ściślej Kościołom w narodach. Wybiera te, które Go wybierają”.

Jakie jest, więc nasze polskie powołanie? Sięgnijmy do świadectw.

W 1608 roku włoskiemu jezuitce Gullio Mancinellemu, w młodości przyjacielowi Św. Stanisława Kostki ukazała się Matka Boska i wypowiedziała: „Dlaczego nie nazywasz mnie Królową Polski? Jest to królestwo przeze mnie bardzo umiłowane i wielkie rzeczy dla niego zamierzam”.

W 1850 roku w czasie ciemnego czasu zaborów Mikołaj Sikatka z Lichenia od tej Królowej Polski usłyszał: „Z Polski wyjdzie nadzieja udręczonej ludzkości...”

A w 1877r. zostało skierowane do Wandy Malczewskiej niejako dopowiedzenie: „Polska na moją prośbę będzie wskrzeszona i wszystkie jej części będą złączone”.

Z kolei w zupełnie innej rzeczywistości w 1932 r., gdy nasza ojczyzna już się odrodziła, wizjonerka zwana „Podlasianką” nakreśliła porywającą wizję przyszłości: „Polska jest wezwana do wielkiej misji”.

Te wizję zdawała się potwierdzać s. Łucja z Fatimy, wypowiadając „Naród Polski... odczyta i zrealizuje prawdziwe cele ludzkości. Od niego zależeć będzie przyszłości Europy”.

I wreszcie ta najbardziej znana obietnica dana przez Chrystusa świętej siostrze Faustynie: „Polskę szczególnie umiłowalem... Z niej wyjdzie iskra, która przygotowuje świat na ostatnie przyjście moje”.

Wielu słysząc te słowa mogłoby wzruszyć ramionami. Popatrzmy jednak na historię Polski i spróbujmy ocenić ich prawdziwość. Kilka przykładów:

- 1) W czasie potopu szwedzkiego król Polski i biskupi Polski napisali list do papieża z prośbą o pomoc. Aleksander VII odpowiedział: „To Pani Polski... Ją królową ogłóście, przecież sama tego chciała”. W 1656 r. po cudownej obronie Jasnej Góry w katedrze lwowskiej Jan Kazimierz dokonał aktu uroczystego ślubowania i oficjalnie nazwał Matkę Bożą Królową. W ciągu kilku lat Szwedzi, którzy zajęli prawie cały kraj, zostali z niego wypędzeni.
- 2) Po przepowiedniach z czasów zaborów po 123 latach przyszła niepodległość wymodlona przez przodków. Błagali oni – choć brzmi to niemal bluźnierczo – o wielką wojnę między zaborcami. Ta wojna przyszła, ponieważ miara zła się przebrała. Przyniosła wiele grobów, również naszych rodaków, Ale z grobu zmartwychwstała Polska, a powstając ocaliła Europę „cudem nad Wisłą”.
- 3) Aresztowanie Prymasa Tysiąclecia na 3 lata, które miało zamknąć mu usta. Ten sługa Boży wykorzystał jednak ten czas na przygotowanie programu Wielkiej Noweniny przed 1000-lecie Chrztu Polski i Ślubów Jasnogórskich oraz peregrynacji kopii obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w naszej Ojczyźnie. A to odrodziło nasz naród.
- 4) Oazowy Ruch Światło – Życie założony przez sługę Bożego ks. Blachnickiego, który jak się szacuje formował do 2 mln młodych ludzi. Okazało się, że czytanie Biblii, wspólna modlitwa, udział we mszy świętej może zrodzić fundamenty wspólnoty, na której mogła później wyrosnąć wolność.
- 5) Związana z Oazą Krucjata Wyzwolenia Człowieka – ruch trzeźwościowy, który był wypełnieniem proroctw ks. Markiewicza z czasów zaborów: „albo Polska będzie trzeźwa. Albo jej nie będzie wcale”.
- 6) Realizacja zapowiedzi z Fatimy, Jan Paweł II, „Solidarność”, strzały na placu św. Piotra, miliony słuchających

Ojca Świętego, upadek „bezbożnego komunizmu” i wolność wielu narodów i państw. Także początki naszej polskiej wolności. Do dziś pamiętam, kiedy tę wolność w wymiarze społecznym poczułem, choć jeszcze nie potrafiłem nazwać. Było to w czasie powrotu ze słynnego Apelu Jasnogórskiego, na którym św. Jan Paweł II rozważał „Jestem. Pamiętam, Czuwam”. Przed powracającymi tysiącami młodymi ludźmi, śpiewającymi: „Czy wy wiecie, że my mamy Papieża, Papieża, w którym mieszka Święty Duch” rozstępowały się kordony milicji. Dało się odczuć, że to zrobienie miejsca dla zajmującej całą ulicę katolickiej, wierzącej, praktykującej młodzieży to coś więcej, niż tylko kwestia porządkowa. I najciekawsze jest to, że w zachowaniu milicjantów dało się rozpoznać, że oni też zaczęli to rozumieć. Ci młodzi katolicy i Polacy nieśli tchnienie wolności wyrastającej na fundamencie wiary.

Te przykłady pokazują zaskakującą zbieżność aktów politycznych i rzeczywistości nadprzyrodzonej... Przypadek czy coś więcej? A może rzeczywiście nasza słabość została przemieniona mocą Bożą, której zawierzyliśmy, identyfikując się ze słowami Jana Pawła II: „*Totus Tuus*” – „*Cały Twój*”? I te słowa stały się ciałem?!

Jakie jest, więc owo Boże powołanie Polski i polskiego Kościoła?

W przeszłości według teologów było nim przekazanie depozytu wiary na wschód Europy. Dostrzegają to w misji św. Jadwigi wobec Litwy, która przyjęła chrzest, jak również w powstaniu na mocy Unii Brzeskiej w 1596r. Kościoła Unickiego gromadzącego prawosławnych uznających zwierzchność papieża.

Może się oczywiście zrodzić pytanie: Dlaczego zostaliśmy wybrani?

Odpowiedz w świetle wiary jest prosta – ponieważ to my Boga wybraliśmy. Ks. Pelanowski wyjaśnia: „*Bóg... wybiera te narody, które Go wybierają, bo powołane są wszystkie, które miały łaskę wiary w Chrystusa*”.

Ten nasz wybór dostrzega w tym, że: jako Polacy wciąż z drżeniem czcimy Słowo Boże, wciąż się spowiadamy tzn. uznajemy prawdę o Bogu, dającym zbawienie i sobie samych – ludziach grzesznych... a prawda to warunek nawiązania relacji ze Stwórcą.

Wciąż jeszcze się spieramy o rolę Boga i Jego prawa w życiu jednostek, społeczeństwa i narodu. W innych miejscach świata i Europy nie jest to już ważne, nawet dla nazywających się katolikami.

Czego nas może nauczyć dzisiejsza katecheza?

Jest zaproszeniem do patrzenia na siebie, naród i Kościół w Polsce w wymiarze nadprzyrodzonym. Nasze istnienie i to, co robimy ma znaczenie w oczach Bożych.

Boże powołanie jest zadaniem wypełnianym w wymiarze indywidualnym i zbiorowym i niesie w sobie załączek wielkości. Ta wielkość może się stawać, wciąż na nowo, naszym udziałem.

Jest pokorną prośbą o wdzięczność wobec Boga, który dał nam tak wiele i o docenianie Jego darów, nawet jeśli wpisany jest w nie krzyż.

I na koniec modlitwa nie prośby, lecz właśnie dziękczynienia za powołanie nasze, Ojczyzny i Kościoła, powołanie, którym byliśmy i jesteśmy obdarowani.

„*O Jezu, dobry Pasterzu, przyjmij nasze uwielbienie i naszą pokorną podziękę za wszystkie powołania, którymi za pośrednictwem Twego Ducha hojnie i nieustannie obdarzasz swój Kościół*”. Amen.

Opracował ks. Włodzimierz Machura

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. W niedzielę, 18 listopada, obchodzimy II Światowy Dzień Ubogich. Papież Franciszek ofiarował Kościołowi ten dzień, aby „wspólnoty chrześcijańskie na całym świecie stawały się coraz wyraźniejszym i konkretnym znakiem miłości Chrystusa do tych ostatnich i najbardziej potrzebujących. (...)” W orędziu Ojciec Święty Franciszek pisze: „Pan wysłuchuje wszystkich poniżonych, pozbawionych godności, którzy pomimo tego, co ich spotkało, mają siłę do zwrócenia wzroku ku górze, aby otrzymać światło i pocieszenie”.

2. W trzecią niedzielę miesiąca, 18 listopada – ofiary składane na tacę przeznaczone są na prace przy kościele.

3. W niedzielę, 18 listopada po Mszy św. o godz. 18.00 spotkanie Kręgu Biblijnego – serdecznie zapraszamy.

4. W czwartek, 22 listopada, na Mszy św. o godz. 18.00 będziemy modlić się za wstawiennictwem św. Rity z Cascia, orędowniczki spraw najtrudniejszych. W czasie Mszy św. zostaną poświęcone róże, możemy składać karteczki z prośbami i podziękowaniami.

5. Niedziela, 25 listopada, to ostatnia niedziela roku liturgicznego, uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata. Do kalendarza liturgicznego została wprowadzona przez papieża Piusa XI w 1925 roku, na zakończenie przypadającego wów-

czas Roku Jubileuszowego. W odnowionej liturgii Kościół obchodzi tę uroczystość w ostatnią niedzielę roku kościelnego dla podkreślenia, że wszystko ma swój początek i będzie miało swoje ukoronowanie w Chrystusie.

6. Uroczystość Chrystusa Króla jest świętem Akcji Katolickiej. Organizacja ta, powołana przez papieża Piusa XI w roku 1928, zrzesza osoby pragnące promować i wprowadzać w życie społeczne nauczanie Kościoła w ścisłej współpracy z hierarchią Kościoła. Zadaniem członków stowarzyszenia jest oddziaływanie na bliskie im środowiska, zwłaszcza związane z miejscem pracy, dokąd nie zawsze mogą dotrzeć kapłani. Jest to praca ewangelizacyjna i formacyjna, prowadzona tak wśród własnych członków, jak i w najbliższym otoczeniu. Akcja Katolicka jest publicznym stowarzyszeniem wiernych, a jej zasadniczym celem jest formacja duchowa, moralna, a także kulturalna. Ważnym zadaniem dla jej członków jest świadome uczestnictwo we wszystkich sferach życia publicznego i realizacja społecznego wymiaru wiary i społecznego obywatelstwa Kościoła. W ten sposób Akcja Katolicka pełni misję apostołską w ścisłym związku z hierarchią Kościoła.

7. W sobotę, 1 grudnia, o godz. 17.15, nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi, w pierwszą sobotę miesiąca.

8. W niedzielę, 2 grudnia, rozpocznie się czas Adwentu – okres radosnego i pobożnego oczekiwania na przyjście Pana Jezusa. Wejdźmy w ten piękny, choć krótki czas wyciszeni i odpowiednio duchowo nastawieni.

9. W niedzielę, 2 grudnia, po Mszy św. o godz. 9.00 spotkanie Żywego Różańca.

10. Opłatki są do nabycia w kościele, w tym roku nikt nie będzie roznosił opłatków do domów. Ofiary składane przy tej okazji zostaną przeznaczone na zapłacenie za aktywny zestaw nagłośnienia do organ, Bóg zapłać.

11. W intencji rodzin, które przyjęły figurę Matki Bożej Fatimskiej z ulicy Morcinka 3A i 3B będzie odprawiona Msza św. 1 stycznia 2019r. o godz. 9.00. Od poniedziałku, 19 listopada, rozpocznie się nawiedzenie figury Matki Bożej Fatimskiej na Al. Zagłębia Dąbrowskiego 4, 6 i domy prywatne. Prosimy mieszkańców o przyjęcie figury.

W TYM OKRESIE PATRONUJĄ NAM...

- We wtorek, 20 listopada, św. Rafał Kalinowski (1835-1907), polski karmelita, niestrudzony spowiednik;
- W środę, 21 listopada, Najświętsza Maryja Panna w Jej tajemnicy ofiarowania się Panu Bogu;
- W czwartek, 22 listopada, św. Cecylia (III w.), męczennica z czasów pierwszych prześladowań chrześcijan, patronka muzyki i śpiewu;
- W sobotę, 24 listopada, święci Andrzeja Dung-Lac i Towarzysze, 117 męczenników wietnamskich, świadków wiary z lat 1745-1862;
- W piątek, 30 listopada, św. Andrzej (I w.), Apostoł, brat św. Piotra, jeden z najbliższych uczniów Pana Jezusa, szczególnie czczony w Kościele prawosławnym.

INTENCJE MSZALNE

XXXIII Niedziela Zwykła 18.11.

9.00. 1) † Józefa Rolskiego, gregorianka 18

2) W intencji mieszkańców ul. Morcinka 8. kl. IX, którzy przyjęli figurę Matki Bożej Fatimskiej

10.30. Chrzty: Kacper Krakowiak

12.00. † Krystynę Wójcik w 10. r. śmierci

18.00. † Wiesławę, Czesławą Swoboda; Zdzisławę, Kazimierza Czech; Józefa, Emilię, Marię Romanowskich

Poniedziałek 19.11.

17.00. † Teresę, Stanisława Głowackich

18.00. † Józefa Rolskiego, gregorianka 19

Wtorek 20.11. Św. Rafała Kalinowskiego

7.00. † Bogdana Kantyka w 2. r. śmierci

18.00. 1) † Józefa Rolskiego, gregorianka 20

2) † Andrzeja Czaplą, od sąsiadów z ul. Tysiąclecia 6. kl. II

Środa 21.11. Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny

17.00. † Józefa Rolskiego, gregorianka 21

18.00. 1) † Krystynę, Józefa, Aleksandrę, Jana, Tadeusza Helferów

2) † Zenona Knop, od córki z rodziną

Czwartek 22.11. Św. Cecylii

17.00. † Jerzego Cesarz, od rodziny Śladowskich

18.00. † Józefa Rolskiego, gregorianka 22

Piątek 23.11.

17.00. † Mariusza Nowaka, od żony i babci Heleny

18.00. 1) † Józefa Rolskiego, gregorianka 23

2) † Jana Krzywdę; Helenę Gajos

Sobota 24.11. Świętych Andrzeja Dung-Lac i Towarzyszy

7.00. † Józefa Rolskiego, gregorianka 24

18.00. † Zdzisława Bienia; Marię, Władysława Chromych

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata 25.11.

9.00. 1) † Arkadiusza Górskiego, od swatowej Iwony Kołodziej

2) W intencji mieszkańców ul. Morcinka 9, którzy przyjęli figurę Matki Bożej Fatimskiej

10.30. † Janusza Perzanowskiego w 21. r. śmierci

12.00. Roczniki; Oliwier Wtorek w 8. r. urodzin

18.00. † Józefa Rolskiego, gregorianka 25

Poniedziałek 26.11.

17.00. † Albina Ciok w 3. r. śmierci

18.00. † Józefa Rolskiego, gregorianka 26

Wtorek 27.11.

7.00.

18.00. 1) † Józefa Rolskiego, gregorianka 27

2) † Zenona Knop, od mieszkańców Grodziska

Środa 28.11.

17.00. † Józefa Rolskiego, gregorianka 28

18.00. O Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej dla ks. Proboszcza Zdzisława z racji imienin, od Żywego Różańca

Czwartek 29.11.

17.00. † Mariusza Nowaka, od rodziny Ferdzynów

18.00. 1) † Józefa Rolskiego, gregorianka 29

2) † Michała Mazurek w 5. r. śmierci

Piątek 30.11. Święto św. Andrzeja Apostoła

17.00. O Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej dla Barbary

18.00. 1) † Zofię, Jana Olechowskich

2) † Józefa Rolskiego, gregorianka 30

Sobota 01.12.

7.00. † Stanisławę Snopek, gregorianka 1

18.00. 1) W intencji wynagradzającej, od Żywego Różańca

2) † Ryszarda Dyrzc, od mamy

I Niedziela Adwentu 02.12.

9.00. 1) Za żywych i zmarłych członków Żywego Różańca

2) W intencji mieszkańców ul. Morcinka 7, którzy przyjęli figurę Matki Bożej Fatimskiej

10.30. 1) † Stefana Kożuszka w 20. r. śmierci

2) † Stanisławę Snopek, gregorianka 2

12.00. † Marię, Stanisława, Aleksandra Szymskich

18.00. W intencji Ojczyzny